

for den Sag, som Forslaget vedrører. Det er derfor mit Ønske, forsaavidt der ikke maatte møde Banfælighed fra Udvalgets Side, at der, da dette Spørgsmaal er kommet frem, bliver givet en bestemt Understøttelse til Udførelsen af denne Tanke, hvorpaa der har været anvendt megen Tid og Arbejde. Jeg antager, at det i og for sig er hensigtsmæssigt, at der gives en saadan sammentrængt Fremstilling af Hovedpunkterne i hele Statsordningen i de 3 nordiske Lande, som kunde anbringes i selve Stolelokalet, hvorved man opnaaede, hvad jeg anser for meget væsentligt, i selve Lokalet at have samlet flere Ting, som jævnlig og aldeles tilfældig kunne falde i Øinene, paa denne Maade blive betragtede af Disciplene og give Anledning til Udtalelser og Samtaler, som virkelig kunne være af ikke ringe Vigtighed. Naar denne Fremstilling bliver udgivet, vil den vistnok blive benyttet i et videre Omfang; men da jeg antager, at en vis Støtte, ikke blot en moralsk, men ogsaa en finantsiel, kan være Betingelsen for, at den snart kan fremkomme, maa jeg anse dette lille Beløb for saare vel anvendt i det omtalte Viemed. — Der staar nu kun tilbage Forslagene under Nr. 29 og 30. Med Hensyn til disse vil jeg strax bemærke, at jeg ganske sikkert ikke kan Andet end beklage, at man ikke har troet at kunne gaa ind paa at give dette Tillæg af 1,200 Rb. til Kontoen, som er begrundet deri, at der ønskes i det Mindste for nogle Aar ansat en extraordinær Docent i islandsk Ret og i Pædagogik. Det er jo bekjendt, at den oprindelige Betydning med den hele Konto var den, at man vilde give Leilighed til at benytte Kræfter, som netop ere tilstede, og som det maatte anses for ønskeligt at benytte i en vis Retning til forskjellige Arbejder, uden at der var eller kunde blive en fast Plads ved Universitetet, eller at man særlig kunde ønske til en vis Tid at fremkalde enkelte Grene af en eller anden Videnskab, hvad man da gjorde ved en saadan mere temporær Understøttelse. Nu er det jo ganske rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at dette Beløb af 10,500 Rb. allerede har haft en vis Livsvarighed; det traadte først frem med vor nye Forsatning med et Beløb af 8,000 Rb. og er senere forøget med 2,500 Rb. Paa den anden Side kan det imidlertid heller ikke negtes, at der i Aarens Løb er kommen en større Tilbøielighed til og større Ønske om en friere Udvikling af den docerende Virksomhed, hvilket jo ligger i Tidens Fordringer og Krav. Jeg maa derfor tilstaa, at jeg har betragtet det som Noget, man snarere her i Thinget vilde være tilbøielig til ikke at være optærenende med, at denne Sum forgesedes, fordi den gaar ud paa at indbefomme den Trang og de Ønsker, der af Hensyn til Videnskab og Personerne og selve Bæreggenstandene til forskjellige Tider kunne gjøre sig gjældende, at der altsaa til visse Tider herved kunde virkes til Gæld og Nytte, medens der kan gaa Tider hen,

hvor der ikke bliver Leilighed dertil; derhos har man ogsaa det Gode, at der er Frihed tilstede, og at der ikke er nogen fast Plads at besætte. Hvorvidt dette imidlertid skal gjælde med Hensyn til disse to Poster, er en Sag, hvorefter Meningerne kunne være delte, og jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa; da jeg ikke anser det for at have nogen videre Betydning. Vist er det, at de islandske Retshforhold burde være mere bekjendte ved Universitetet, end Tilfældet er; man har i lang Tid været det Ønske, at der maatte blive doceret heri, men det har ikke kunnet ske, saalænge der ikke var Noget, der var fortlørlig dermed. Nu har man imidlertid en Mand, der specielt egner sig for denne Stilling. Ved den anden Post har man ment, at det vilde være heldigt, om der fandt Forelæsnings Sted, naar der kunde findes en Mand, som i Forening med theoretisk Dannelse havde praktisk Uøvelse deri, og i Erkendelse heraf har ogsaa tidligere, som Udvalget beklager, denne Plads været besat i en Del Aar, men den staar nu ledig paa Grund af den Paagjældendes Død. Hvis man nu havde denne Konto til fri Anvendelse, vilde Sagen dermed være klar, men jeg tror at burde oplyse, at der i saa Henseende er forskjelligt Krav, der ikke kunne eller bør tilfredssettes, og som vilde gjøre det, for ikke at sige umuligt, saa dog overordentlig vanskeligt at komme igjennem med det tidligere Beløb. Efter nu at have udtalt mig derom vil jeg slutte med at udtale Naabet om, at der, om der end ikke kan opnaas Noget denne Gang, dog vil kunne opnaas Noget gjennem Folkethinget, naar saadanne Forhold kunne tilstede, som gjøre det ønskeligt at forhøje dette Beløb, som efter min Mening i Virkeligheden er til Fremme af det videnskabelige Liv ved Universitetet. Hvad imidlertid angaar Hovedgenstanden for denne Post, nemlig hele den kliniske Uddannelse, en Sag, der jo ogsaa har været Gjenstand for langvarige Forhandlinger, og som er Noget, der i høi Grad har været attraaet baade fra den videnskabelige Side, fra Universitetet, og navnlig ogsaa udenfor, fra Landet i det Hele, som jo er den Side, der nærmest kommer til at nyde Godt deraf, da skal jeg bemærke, at den overveiende store vorende Mængde af medicinske, lægevidenskabelige Studerende har gjort, at de nu kun i et begraendset Omfang have Leilighed til at høste de praktiske Erfaringer paa Hospitalet, som dog, naar Alt kommer til Alt, Enhver der ellers ikke har Lov til at udtale en kompetent Dom herom, kan sige sig selv, er det vigtigste Middel til Uddannelsen, idet de jo der blive Vidne til Behandlingen af alle de Sygdomme, der i det Hele taget forekomme. Tidligere var det anderledes; da var Antallet af de medicinske Studerende kun $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{6}$ af det nuværende Antal, og de ville derfor nu ikke kunne komme til at deltage heri, naar der ikke findes en Udvidelse Sted. Den Kommissions Arbejder, der har været nedsat, har man i det Hele taget slut-